

HRÁTKY S BARVAMI

S BARVIČKAMI JDEM SI HRÁT,
AŽ JDE S NÁMI, KDO JE RÁD!
BAREVNÝ SVĚT KOLEM MÁME,
VŠECHNY BARVY POZNÁVÁME.
ORANŽOVOU, ZELENOU,
MODROU, ŽLUTOU, ČERVENOU!

MÁM ZELENOU BARVIČKU, TOU NAKRESLÍM TRAVIČKU.

ŽLUTOU TUŽKOU HOUSATA, ZASVÍTÍ JAK ZE ZLATA.

A ČERVENÁ BARVIČKA? TA NAKRESLÍ JABLÍČKA

A JEŠTĚ DVĚ SRDÍČKA.

TAK CO KAMARÁDI, JAKOU BARVU MÁTE NEJRADEJÍ? MŮŽEŠ SI ZAZPÍVAT
PÍSNÍČKU O BARVIČKÁCH ☺

<https://www.youtube.com/watch?v=5ol9Sy9wPU>

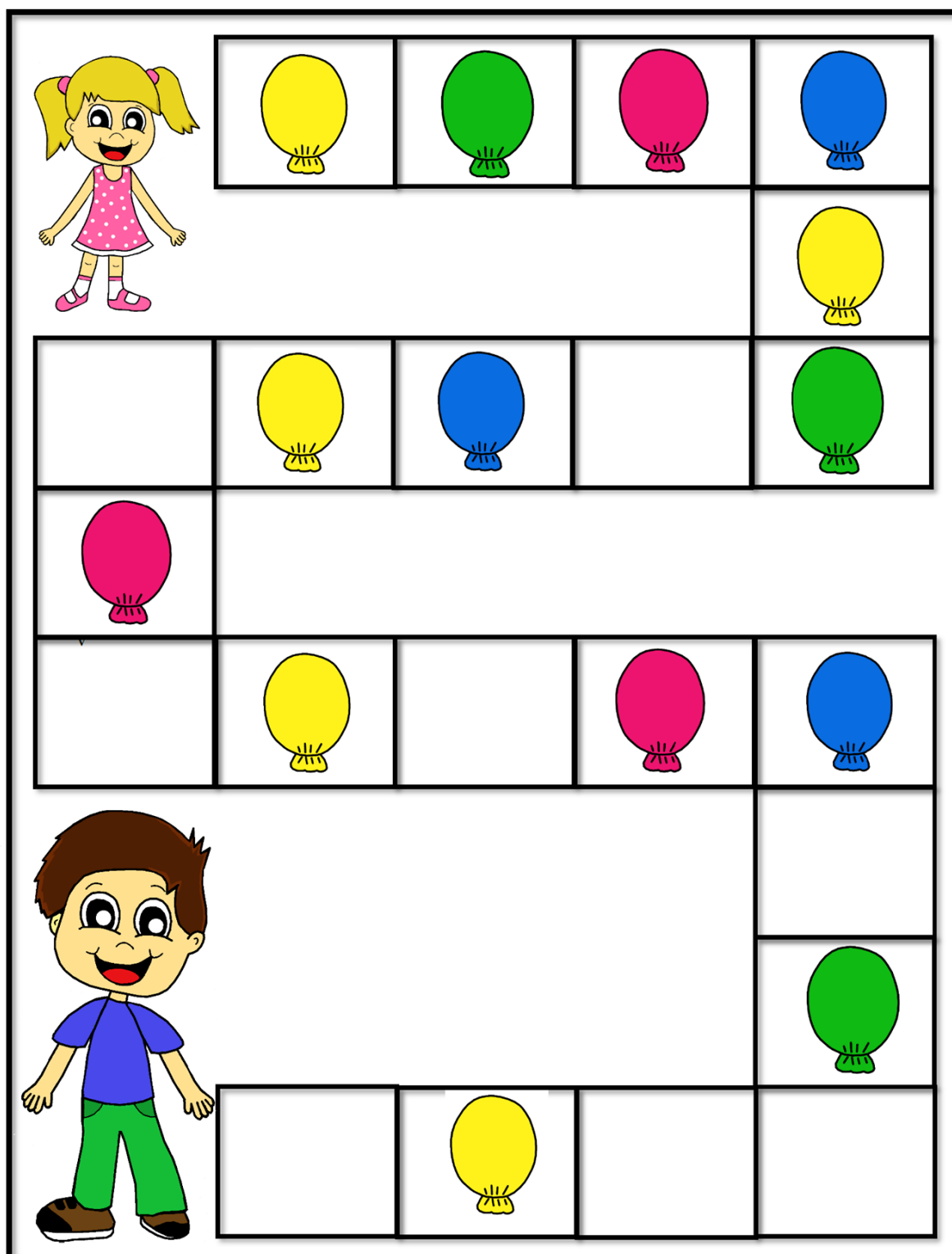
<https://www.youtube.com/watch?v=clnJoWhW22Q>

ÚKOL 1.

V TOMTO ÚKOLU SI PROCVIČÍŠ LOGICKÉ MYŠLENÍ A BARVY. DOBŘE SE PODÍVEJ, JAK JDOU BAREVNÉ BALONKY ZA SEBOU A DOMALUJ JE DO PRÁZDNÝCH POLÍČEK, TAK AŽ SE TI DAŘÍ.

Jak se dostane Amálka k Honzíkovi? Vezmi si pastelky a dokresli balonky, které na cestě chybí.

ÚKOL 2.

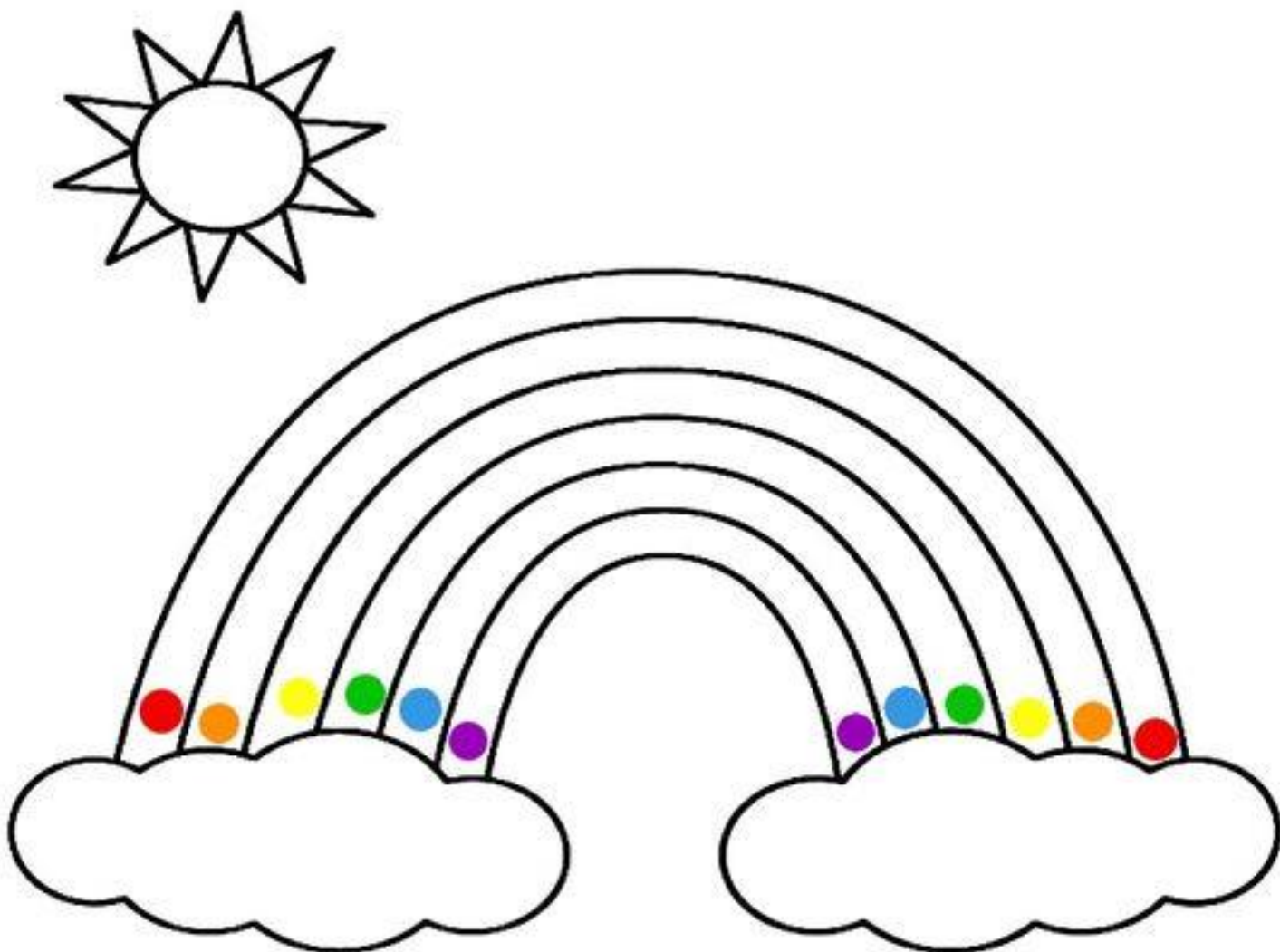
BAREVNÝ MOST DO NEBE,

NENÍ ALE PRO TEBE.

PO NĚM CHODÍ SLUNCE, VODA,

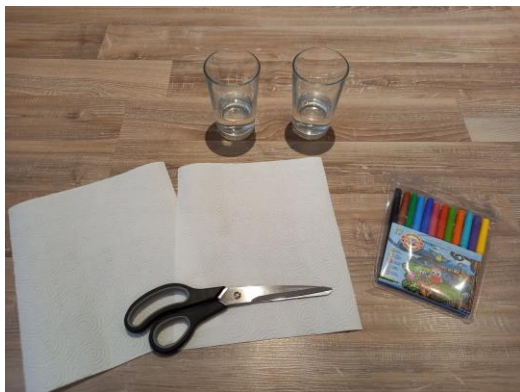
ŽE JÁ NESMÍM, TO JE ŠKODA.

VYMALUJ SI DUHU ☺

ÚKOL 3.

HOKUS POKUS ☺ - VYZKOUŠÍME SI KOUZLENÍ S BARVOU, VEM SI PAPIŘOVOU KUCHYŇSKOU UTĚRKU, VYSTŘIHNÍ SI TVAR DUHY A NA KAŽDÝ KONEC SI FIXOU VYMALUJ OBDELNÍČKY, DUHU VLOŽ DO SKLENIC S VODOU A POZORUJ, CO SE BUDE DÍT.

DUHU MŮŽEŠ VYUŽÍT K DALŠÍMU TVOŘENÍ ☺

ÚKOL 4.

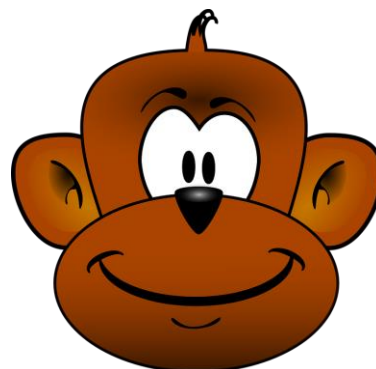
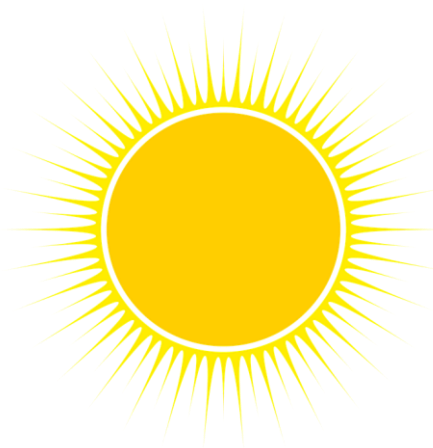
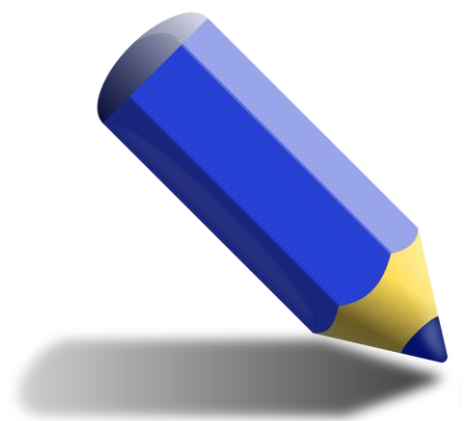
MÍCHÁNÍ BAREV - DOBŘE SI PROHLÉDNI, JAKÁ BARVA TI VZNIKNE, KDYŽ SMÍCHÁŠ DVĚ BARVY DOHROMADY. POKUD MÁŠ DOMA BARVIČKY, MŮŽEŠ SI I VYZKOUŠET ☺

ÚKOL 5.

VÍŠ, JAKOU BARVU MAJÍ TYTO PŘEDMĚTY? ODPOVÍDEJ CELOU VĚTOU.

(PASTELKA MÁ BARVU MODROU,....)

ÚKOL 6.

LOGICKÉ MYŠLENÍ A ORIENTACE V PROSTORU (ÚKOL PRO PŘEDŠKOLÁKY) - TEĎ BUDEŠ POTŘEBOVAT PASTELKYA POPROS RODIČE, ABY TI PŘEČETLI, CO MÁŠ DĚLAT. ☺ JEŠTĚ SI ZOPAKUJ, KTERÁ RUKA JE PRAVÁ A KTERÁ JE LEVÁ. ☺

SMAJLÍK ÚPLNĚ VPRAVO DOLE BUDE ČERVENÝ.

SMAJLÍK UPROSTŘED BUDE ORANŽOVÝ.

SMAJLÍK UPROSTŘED DOLE BUDE ŽLUTÝ.

SMAJLÍK ÚPLNĚ VLEVO NAHOŘE BUDE ZELENÝ.

SMAJLÍK ÚPLNĚ VPRAVO UPROSTŘED BUDE MODRÝ.

SMAJLÍK UPROSTŘED NAHOŘE BUDE HNĚDÝ.

OSTATNÍ SMAJLÍKY SI MŮŽEŠ VYMALOVAT JAK CHCEŠ TY .

ÚKOL 7.

JAK SE SLUNÍČKO STRAŠNĚ NUDILO

Kdysi dávno byla doba, kdy vůbec žádné barvy nebyly. Svět teprve vznikal a byl bezbarvý jako kapka vody, jako čiré sklíčko a jako samo nicováté nic. Nad Zahradou plulo smutné Slunko a příšerně se nudilo. „No nazdar!“ říkalo si v duchu. „Co je tohle za svět? Kdo na to má koukat? Je to otrava.“ A mělo pravdu, byla tady nuda k ukousání. Na bezbarvé jabloni visela bezbarvá jablka a bezbarvá jablka měla i úplně bezbarvou chuť. „To má být nějaká Zahrada? To nic tam dole?“ zívlo Slunko. „To je špatný vtip, a žádná Zahrada!“ A unuděně plulo tam a zpátky, ... Mělo dlouhou chvíli a svět ho netěšil. „Kdybych si aspoň mohlo s něčím pohrát! Aha! Co kdybych udělalo vítr?

Zahraju si s ním na honěnou a třeba bude trochu veselo.“ A udělalo vítr. Vítr lítal Zahradou jako štěně. Jenže ani vítr neměl barvu. Nebyl vidět, jen tak tiše šustil listím a byla to ještě větší otrava než dřív. „Dost!“ zavřelo Slunko honem oči. „S tím větrem to nebyl dobrý nápad. Kdepak, to byl moc mizerný nápad! Udělám to jinak. Spustím mlhu a budu si hrát na schovávanou.“ Na Zahradu padla hustá mlha. Ale to byl ještě mizernější nápad. Zahrada zmizela a svět vypadal tak ztraceně a bledě, že se nad ním Slunko dalo do breku. „Ne, já tu nebudu!“ huhlalo skrze slzy. „Je tu nuda! Tohle je nejnudnější svět ze všech nudných světů a já už tu nebudu ani minutu!“ Nad Zahradou se rázem spustil liják. Byla to hotová průtrž mračen, ale pak se Slunko vybrečelo a utřelo si nos. „Jak to mluvíš?“ okřiklo se přísně. Pořádně se vysmrkalo a okřiklo se znovu: „Totiž chci říct: Jak to mluvíš? Slunko Slunko! Ty jsi ale kňoura! Fuj!“ A protože bylo na světě samo, muselo si taky samo dávat rozumy. „Okamžitě přestaň bulit jako bulík,“ zahrozilo si zlatým prstem, „to je nanic! Radši koukej něco vymyslet!“ Zamžouralo skrz jiskřivou slzu a pokusilo se o úsměv. A vtom se stalo něco nevídaného. Déšť přestal. Na nebi se rozklenula duha. Byla to první duha světa a byla prostě nádherná. „Jé!“ udělalo Slunko vyjeveně. A pak ještě jednou: „Jé!“ Duha plula nad bezbarvým světem jako zázrak a hrála sedmi zářivými barvami. Slunko vyvalilo oči. Ale pak se mu rozsvítilo a plesklo se do čela. „Jasně! To je přece ono! To jsem ale Slunko truhlík, že mě to nenapadlo dřív!“ Spletlo si z hrsti paprsků cůpek a ze štětičky byl malý štěteček. Zkusmo ho omočilo v červené barvě duhy a omalovalo několik mráček. „No ne!“ řeklo, když si prohlédlo svůj výtvar. „To vůbec nevypadá špatně. Budu jim asi říkat červánky.

A pak si omočilo štěteček v oranžové a přetáhlo meruňky a broskve, žlutou vybarvilo pampelišky, zelenou trávu, listí na stromech a špenát, bleděmodrou pomněnky a nebe, tmavomodrou chrpy, studánku a rybník... Až nakonec smočilo v poslední barvě jenom vlásek a zvlášť jemňounce a něžně vybarvilo fialky. To se ví, byla to dřina. Slunko bylo celé uhřáté. A nedalo si pokoj, dokud neměl barvu každý drobeček. „Ták!“ vydechlo pyšně a umylo si štětec. „Prokouklo to. Kdepak, já nejsem nemehlo, nejsem hloupé, líné Slunko. Je to paráda.“ Dívalo se po barevném světě a svět se mu zdál krásný. Ale tak to bývá. Svět se nám líbí, když si ho sami nějak zkrášlíme. „Konečně je na co koukat!“ prohlásilo Slunko, ale pak se rozpomnělo na čas a podivilo se. „To je hodin! Že mi ten den ale utekl!“ Honem se tůklo do zlatého čela: „Aha! Vždyť já jsem pracovalo! No vida, nemělo jsem vůbec čas se nudit. A jdu spát.“ A tak vznikla duha. A tak vznikly barvy. A tak vznikla touha udělat svět hezčím, a to je moc dobře, protože jinak by tu nikdo nebyl rád. Slunko naposled přelétlo pohledem Zahradu, která teď byla doopravdy krásná, a kulilo se dolů k obzoru. „Dobrou noc a na shledanou zítra!“ zamumlalo z polospánku. Stulilo paprsky do klubíčka, zhaslo nebe, zhaslo samo sebe a šlo spokojeně spát.

ÚKOL 8.

ZAHRAJEME SI NA UMĚLCE - NACHYSTEJ SI KREPOVÝ PAPIR (POKUD NEMÁŠ, BUDE TI OPĚT STAČIT PAPIŘOVÁ UTĚRKA, KTEROU SI POMALUJEŠ FIXEM) A NATRHEJ SI HO NA MENŠÍ KOUSKY, TY SI PAK NASKLÁDEJ NA PAPIR A VŠE POSTŘÍKEJ VODOU (TRHÁNÍ PAPIŘU A STŘÍKÁNÍ VODY JE VÝBORNÁ ČINNOST PRO ROZVOJ JEMNÉ MOTORIKY). POZORUJ, JAK SE BARVA ROZPOUŠTÍ A MÍCHÁ SE S OSTATNÍMI. NATRHANÉ PAPIŘKY OPATRNĚ ODDĚLEJ A PAPIR NECH ZASCHNOUT. UŽ JEN TEN KRÁSNĚ BAREVNÝ PAPIR JE UMĚLECKÉ DÍLO, ALE TY MŮŽEŠ POKRAČOVAT DÁL A VYROBIT SI, CO TĚ NAPADNE. ☺

ÚKOL 9.

MILÉ DĚTI, **ŠESTOU VÝZVU** NECHÁM NA VÁS ☺, MŮŽETE UDĚLAT COKOLIV VÁS NAPADNE S BARVIČKAMI. JÁ SE BUDU MOC TĚŠIT, ČÍM MĚ PŘEKVAPÍTE ☺, PROTOŽE S BARVAMI SE DÁ DĚLAT SPOUSTA VĚCÍ.

MĚJTE SE KRÁSNĚ

